

बर्गद्रिष्टि

Bargadristi Weekly

साप्ताहिक

वर्ष ८ अंक ११ पूर्णाङ्क ३४४

२०८० भदौ २५ गते सोमबार

Monday 11, Sept. 2023

पृष्ठ ८

मूल्य रु. १०-

भ्रष्टाचारीमाथिको जनकारबाहीमा क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपालको दृढ़ समर्थन

यहाँ भदौ २१ गते स्वास्थ्य सेवा विभाग खरिद शाखा प्रमुख डा. सुरेन्द्र चौरासियालाई जनकारबाही स्वरूप कालोमोसो दलिएको छ। ललितपुरको साना गाउँमा बरदै आएका डा. सुरेन्द्र चौरासियालाई भ्रष्टाचारी ठहराई एकाविहाने क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपालको नेतृत्वमा सो कारबाही गरिएको हो।

कारबाही गरिएको ललितपुरको साना गाउँमा छरिएको पचामा उनलाई कारबाही किन गरिएको भनेर आठवटा कारणसहीत उनको शरीर र अनुहारमा कालो मोसो दलेको प्रत्यक्षदर्शीले भनेका छन्। कालो मोसो दलदा उनी भागेर अरु थप कारबाही हुन्वाट बचेको प्रत्यक्षदर्शीको भनाइरहेको छ।

सोही ठाउमा स्वास्थ्य सेवा विभाग खरिद शाखा प्रमुख डा.

सुरेन्द्र चौरासियालाई कारबाही किन ? भने शिर्षक राखेर वितरित

पचामा त्यसका पछाडिको कारण कारणहरूले सो कारबाहीको

आवश्यकतालाई बलियोगरी पुस्टी गरेको छ।

पेट्रोलियम पदार्थको मूल्यवृद्धि र रास्त्रधाती एमसीसीविरुद्ध कोणसमा सम्पन्न

काठमाडौं । क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी निकट नेवा राष्ट्रिय मुक्ती मोर्चाले काठमाडौंको असनमा पेट्रोलियम पदार्थको मूल्यवृद्धि र रास्त्रधाती एमसीसीको विरुद्ध कोण सभा सम्पन्न भएको छ।

काठमाडौंकोअसनमा सम्पन्न कोणसभालाई क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपालका केन्द्रिय सदस्य तथा नेवा राष्ट्रिय मुक्ती मोर्चाको केन्द्रिय उपाध्यक्ष गोर्की श्रेष्ठ, क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपालका केन्द्रिय

सदस्य तथा नेवा राष्ट्रिय मुक्ती मोर्चाको केन्द्रिय महासचिव शिव श्रेष्ठ, क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपालका केन्द्रिय सदस्य बन्धुदेव पाण्डे र क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपालका केन्द्रिय सदस्य तथा नेवा बाँकी ७ येजमा

सहिद क.सुरेश वाग्ले र क.भिमसेनको २४औं स्मृति दिवसको सन्दर्भमा अन्तर्रकिया कार्यक्रम सम्पन्न

पोखरा । भाद्र २३ गते शनिवारका दिन क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपाल ४ नम्बर प्रदेशको आयोजनामा सहिद क.सुरेश वाग्ले र क.वासु को २४ औं स्मृति दिवसको सन्दर्भमा राष्ट्रिय स्वाधिनताको रक्षा, राष्ट्रधाती एमसीसी सम्झौता खरेजी विषयक अन्तर्रकिया कार्यक्रम प्रदेशको आयोजनामा सम्पन्न

भएको छ।

क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी नेपालका केन्द्रिय सचिवालय सदस्य एवं ४ नम्बर प्रदेश संयोजक अशोक लम्सालको अध्यक्षतामा सम्पन्न उक अन्तर्रकिया कार्यक्रममा सहिद सुरेश वाग्ले क.वासु र सहिद भिमसेन पोख्रा बाँकी ७ येजमा

बुटवलमा एमसीसी परियोजना र राष्ट्रिय स्वाधीनता विषयक अन्तर्रकिया सम्पन्न

बुटवल । विवादास्पद राष्ट्रधाती एमसीसी परियोजना र त्योसँगै देविएको खरातले राष्ट्रिय स्वाधीनतालाई लिएर बुटवलमा बृहत् अन्तर्रकिया कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ। क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी र नेपाल

पार्टी, वैज्ञानिक समाजवादी कम्युनिस्ट पार्टी र नेपाल

(मशाल) रुपन्देहीको संयुक्त आयोजनमा अन्तर्रकिया कार्यक्रम सम्पन्न भएको हो। कार्यक्रममा क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपालका प्रवक्ता धर्मेन्द्र बास्तोलाले राष्ट्रधाती एमसीसी गम्भीर खालको अन्तर्राष्ट्रीय सैन्य रणनीति बाँकी ७ येजमा

एकीकृत दलित मुक्तिमोर्चा, नेपालको प्रथम एकता भेला तथा प्रशिक्षण सम्पन्न

इद्दू परियारको संयोजकत्वमा १७ सदस्यीय जिल्ला संगठन समिति गठन

बाँके नेपालगञ्ज । दलित मुक्ति मोर्चा, नेपालको प्रथम एकता भेला तथा प्रशिक्षण बैठक सम्पन्न भएको बाँकी ७ येजमा

साम्राज्यवादका बुख्याचाहरूसँग नेकपाले बनाएको समाजवादी मोर्चा कस्तो हो ?

परासी । एमसीसीको प्रभावित क्षेत्र परिचय नवलपारासीको भुमिकामा शुक्रवार एमसीसी परियोजना र राष्ट्रिय स्वाधीनताको प्रश्न विषयमा अन्तर्रकिया गरिएको छ। अन्तर्रकिया बोल्ने बकाहरूले एम सी सी बाँकी ७ येजमा

भक्तपुर नगर कमिटीको एकता अधिवेशन, प्रक्षिण तथा बैठक सम्पन्न

काठमाडौं । क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टी, नेपाल भक्तपुर नगर कमिटीको एकता अधिवेशन,

प्रशिक्षण तथा बैठक सम्पन्न भएको छ। शुक्रवार सम्पन्न भएको एकता अधिवेशनले मदन

लामाको संयोजकत्वमा १५ सदस्यीय निर्माण नगर संगठन समिति निर्माण गरेको छ। बाँकी ७ येजमा

प्रथम विश्व यद्धका दैरान लेनिनद्वारा विकसित क्रान्तिकारी कार्यविधिबाटे

शताब्दीयोको मोडबाट साम्राज्यवादको उदयसँगै उपनिवेशहरूको बाँडफैंडका लागि साम्राज्यवादी शक्तिहरूद्वारा युद्धहरूलाई निम्नातमे काम गरियो। एउटा उदाहरणका रूपमा रसियन- जापनिज युद्धलाई लिन सकिन्छ। रसियन- जापनिज युद्ध किन भयो ? किनभने दुवै रसिया र जापानले उत्तर चीन र कोरियामा रहेको मज्जुरियामाथि नियन्त्रण गर्न चाहन्थे। त्यही खालका युद्धहरू विश्वका विभिन्न भागहरूमा उपनिवेशहरूलाई हडप्पे र पुनः हडप्पका लागि फैलिन सुरु भए। यसरी उपनिवेशवाद र युद्धको प्रश्नहरूमा सही क्रान्तिकारी कार्यविधि लाग्नु गर्न अन्तर्राष्ट्रिय सर्वहारा आन्दोलनका लागि संकर्पूर्ण तर महत्वको हुन गयो।

यो उल्लेखित घटनाहरू त्यसमयमा भए, जुन समय दोझो अन्तर्राष्ट्रियको काग्रेसको पहिलो शिविर चलाइएको थियो। अवसरवाद त्यसवेलासम्म, दोझो

अन्तर्राष्ट्रियका पार्टीहरूमध्ये एकदमै घनीभूतरूपले फैलिसकेको थियो। साम्राज्यवादी देशहरूमा रहेका पार्टीहरूका धेरै नेतृत्वदायी पक्षहरूले वास्तवमा धेरै निर्णयक राजनीतिक प्रश्नहरूमाथि युँजीपतिहरूको दृष्टिकोण अपनाएका थिए। १९०७को दोझो अन्तर्राष्ट्रियको काग्रेसमा यो स्पष्टसित देखियो जहाँ उपनिवेशवाद र युद्धको पहिलो पटक बहसमा लिइएको थियो।

उपनिवेशवादको प्रश्नमा, काग्रेसको नेतृत्वदायी संस्था-काग्रेस कमिटीले उपनिवेश सम्बन्धी नीतिमा एउटा प्रस्ताव पास गयो र यसलाई साधारण सभामा स्विकृतीका लागि पेश गरियो। यो प्रस्तावले नामका लागि मात्रै युँजीपतिको उपनिवेश नीतिलाई आलोचना गर्दैर्गादा उपनिवेश हडप्पे सिद्धान्तलाई पूर्ण रूपले इन्कार गरेन्। वास्तवमा त्यसवरो यसले तर्कगायो कि एउटा समाजवादी शासन अन्तरगत उपनिवेशहरू हडप्पलाई 'सभ्यताको

● हुकुमबहादुर सिंह ●

चाहनाहरूमा गर्न सकिन्थ्यो। यी तथाकथित माकर्सवादीहरूको एउटा खुल्ला साम्राज्यवादी कार्यविधि जनरल बोडि र बाँकी ३ येजमा

मावस्तवादी अर्थशास्त्र

● भक्तबहादुर श्रेष्ठ ●

पूँजीको सामान्य सुन्त्रको विवरण

मुद्रा पूँजी बनपछि परिचलनको रूप धारणा गर्दछ, त्यसले मालहरू, मूल्य र मुद्रा यहाँसम्म कि स्वयम् परिचलनको स्वभावसँग सम्बन्ध राख्न ती तमाम नियमहरूको विरोध गर्दछ, जसलाई हामीले अहिले अद्ययन गर्न्है। यस रूप र मालहरूको साधारण परिचलनको रूपमा खास अन्तर के हो भने दुमाता ती दुवै परस्पर विरोधी क्रियाहरू बिक्री गर्ने र खरिद गर्ने एक अकार्को उल्टो क्रममा सम्पन्न हुन्छ। यो विशुद्ध विवरीत अन्तरले यी प्रक्रियाहरूको स्वभावलाई जानुको जस्तो गरेर कसरी बदलिन्छ त?

हामी परिचलनको त्यस रूपलाई लिउँ, जसमा त्यो मालहरूको सोभो ढाङ्ले विनिमयको रूपमा अगाडि आउँछ। यो जहिले पनि त्यसबेला देखाउदछ, जब मालहरूको दुर्मालिकले एक अकर्कोबाट खरिद गर्नु र जब हिसाब फस्त्याउने दिन दुवैलाई बराबरको रकम एकले अकर्कोलाई दिनु पर्दछ, र यसरी हिसाब चुक्का गर्दछन् यस अवस्थामा मुद्रा लेखा मुद्रा हुन्छ र मालहरूको मूल्य त्यसको दामहरूद्वारा व्यक्त गरिन्छ, तर त्यो खुद नगारीको रूपमा उनीहरूका अगाडि आउँदेन। जहाँसम्म उभयोग मूल्यको सम्बन्ध छ, प्रष्ट छ, यसी दुवैपक्षलाई फाइदा हुन सक्छ। दुवैले आफूलाई उभयोग मूल्य नभएको वस्तु आकुबाट अलग गरिदिन्छन् र आफ्ना लागि उभयोग भएको वस्तु पाउँदछन्। त्यसकारण जहाँसम्म उभयोग मूल्यको सम्बन्ध छ, विनिमय एउटा यस्तो सौदा हो जसबाट दुवै पक्षलाई लाभ हुन्छ। विनिमय मूल्यको कुण अर्कै हो।

एउटा मानिससँग धैर्य चीज छ, तर उस्संग अनन्त विलुप्ति छैन। अर्कोर्को अनन्त प्रश्नसँग छ तर त्यो चीज छैन, उनीहरूको बीचमा ५० मूल्यको अनन्त त्यात नै मूल्यको चीजसँग विनिमय हुन्छ। यस कामबाट दुवैलाई कुनै रूपमा वृद्धि हुन्दैन, किनभने त्यसमध्ये दुवैले यस विनिमयद्वारा जरित मूल्य पाउँदछन्, त्यसको बराबर मूल्य विनिमय हुन्न भन्दा पहिले नै उनीहरूसँग थियो। परिचलनको माध्यमको रूपमा मुदालाई मालहरूको बीचमा राखेपछि र बिक्री गर्ने र खरिद गर्ने दुर्भ अलग अलग काम भयो भने पनि ननीतजामा कुनै फरक आउँदेन। यसरी अलिकति पनि महत्व हुन्दैन, यी दुई मूल्यहरूमा एउटा मुद्रा हो, अथवा दुवै वाणिज्य वस्तुहरू हुन्। कुनै पनि मालको मूल्य त्यसको परिचलनमा जानुभन्दा पाहिले दामको रूपमा व्यक्त गरिन्छ र त्यसको मूल्य दामको रूपमा पूर्व शर्त हुन्छ। सौदा गर्ने पक्षले मूल्य निर्धारित गर्दैन, त्यो त सौदा हुनुभन्दा पहिले नै निर्धारित हुन्छ।

घटिया किसिमको अर्थशास्त्रले मूल्यको स्वभावको बरेमा हमेशा के मान्दछ भने, "पूर्ति र माग बराबर छ।, जसको मतलब हुन्छ, पूर्ति र मागको असर केही होइन। त्यसकारण जहाँसम्म उभयोग मूल्यको विनिमय हुन्छ। यहाँसम्म यदि ग्राहक र बिक्रीता दुवैलाई केही लाभ सम्भव भयो

भने विनिमय मूल्यहरूको लागि यो सत्य हुन्दैन यहाँ भनुपर्छ, जहाँ समानता हुन्छ, त्यहाँ लाभ हुन सक्तैन।"

कुनै पनि चीजको मूल्य केवल हाम्रो आवश्यकताहरूसँग सम्बन्धित हुन्छ। जुन चीज कुनै एउटाको लागि बढी, त्यो अर्काको लागि कम हुन्छ, यसको विपरीत कुरा पनि सत्य हुन्छ, हामी बिक्रीका लागि ती चीजहरूलाई पेस गर्दछौँ। जुन हामीलाई आफ्नो उपयोगका लागि आवश्यक हुन्छ। हामीले त एउटा उपयोगीहीन वस्तु दिएर, जुन उपयोगको आवश्यकता हुन्छ, त्यो वस्तु पाउन चाहन्छौँ। हामी धेरै लिएर थेरै दिन चाहाँछौँ, जब कहिले विनिमय गरिने प्रत्येक वस्तु मूल्यमा सुनको एउटा समान बराबर हुन्छ, तर स्वाभाविक रूपबाट विनिमय मूल्यको बदलामा मूल्य दिईन्छ भने समिक्षाएको हुन्छ, तर आफ्नो हिसाब गर्ने बेलामा अरु कुरामा पनि ध्यान दिनु पर्छ के हामी दुवैले कृपै अनावश्यक वस्तु अर्को कुनै आवश्यक वस्तुसँग विनिमय गरिरहेका त हैँौँ?

हेरेक अवस्थामा मालहरूको बजारमा केवल मालहरूको मालिक नै जाने आउने गर्दछन्। यिनीहरू आपसमा एकले अर्कोलाई प्रभावमा ल्याउँदछन्, यो भनेको मालहरूको प्रभाव बाहेक अरु केही होइन। यी मालहरूको भौतिक विभिन्नताले विनिमय कार्यको भौतिक प्रेरणाको काम गर्दछन् र ग्राहक तथा विक्रेताहरूलाई पारस्परिक ढब्बाट एक अर्कामाथि निर्भर बनाउँन, किनभने ती मध्ये जो सङ्ग त्यो वस्तु हुन्दैन, जुन उसलाई आवश्यकता परेको हुन्छ, र त्यो वस्तु अर्कोसँग हुन्छ। त्यसकारण मालहरूको मालिकहरूमा आपसमा केवल एउटै भेद हुन्छ, त्यसमा कोही बिक्री गर्ने मालहरूको मालिक। केही ग्राहक मदाको मालिक हुन्छ।

अब मानिन लिउँ, कसैले जसको किमत १०० छ ११० मा बिक्री गर्न सफल हुन्छ यस अवस्थामा १० प्रतिशत वृद्धि भयो। बिक्रेताले त्यो १० प्रतिशत आफ्नो आफ्नो खल्ती राख्न्हो तर बिक्री गरेपछि त्यो ग्राहक बन्छ। अब मालको तेस्रो मालिक बिक्री गर्ने रूपमा उस्संग आउँछ र उसलाई पनि आफ्नो माल १० प्रतिशत महजो दाममा बढ़ावै आवश्यकता परेको हुन्छ, र त्यो वस्तु अर्कोसँग हुन्छ। त्यसकारण मालहरूको मालिकहरूमा आपसमा केवल एउटै भेद हुन्छ, त्यसमा कोही बिक्री गर्ने मालहरूको त्यसकारण मालहरूको बढी मुद्रासँग विनिमय हुन्छ।

एउटा मानिससँग धैर्य चीज छ, तर उस्संग अनन्त विलुप्ति नै मूल्यको चीजसँग विनिमय हुन्छ। यस कामबाट दुवैलाई कुनै रूपमा वृद्धि हुन्दैन, किनभने त्यसमध्ये दुवैले यस विनिमयद्वारा जरित मूल्य पाउँदछन्, त्यसको बराबर मूल्य विनिमय हुन्न भन्दा पहिले नै उनीहरूसँग थियो। परिचलनको माध्यमको रूपमा मुदालाई मालहरूको बीचमा राखेपछि र बिक्री गर्ने र खरिद गर्ने दुर्भ अलग अलग काम भयो भने पनि ननीतजामा कुनै फरक आउँदेन। यसरी अलिकति पनि महत्व हुन्दैन, यी दुई मूल्यहरूमा एउटा मुद्रा हो, अथवा दुवै वाणिज्य वस्तुहरू हुन्। कुनै पनि मालको मूल्य त्यसको परिचलनमा जानुभन्दा पाहिले दामको रूपमा व्यक्त गरिन्छ र त्यसको मूल्य दामको रूपमा पूर्व शर्त हुन्छ। सौदा गर्ने पक्षले मूल्य निर्धारित गर्दैन, त्यो त सौदा हुनुभन्दा पहिले नै निर्धारित हुन्छ।

हामी विनिमयको सीमाप्रति रहनु पर्दछ, बिक्रेता ग्राहक पनि हुन्छन् र ग्राहक बिक्रेता पनि। सम्भव छ हाम्रो कठिनाई यस कुराबाट उपन भएको हो, हामी आफ्नो नाटकका पात्रहरूका साथ व्यक्तिहरू मूर्तिमान आर्थिक कल्पनाहरू जस्तो व्यवहार गरिहका छौँ।

यस्तो हुन सक्छ, केवल पनि होसियार छ। उसले बढी वा रामसँग बढी दाम असुल गयो र बढी वा केवल बढाउने बढाउन पाइन। मानिन उपन बढी वा दामलाई ५०० रुपीयाँ दिलाई ६०० रुपीयाँ बनाउँछ। कम मुदाबाट बढी मुद्रा

कमाउँछ र यसरी आफ्ना मालहरूलाई यूँजीमा बदल्छ। यस घटनाको केही अरु गहिराइमा एर विचार गर्न, विनिमय भन्दा पहिले केदारसँग ५०० रुपीयाँ बराबरको वस्तु थियो र बढीसँग ६०० रुपीयाँको अनन्त थियो, दुवै सँग कुल मूल्य त्यही ११०० रुपीयाँ बराबर हुन्छ। परिचलनमा भाग लिने मूल्यमा अलिकति पनि वृद्धि हुन्दैन, केदार र बढीका बीच केवल त्यसको पहिलेभन्दा केही भिन्न हुन जान्छ। जुन बढीको लागि मूल्य हानी हो, त्यो केदारको लागि अतिरिक्त मूल्य हो, जुन एउटाको लागि व्रण हो भने अर्काको लागि धन हो।

हामी जितपनि तोडमोड गर्न। यो सत्य बदलिन्दैन। यदि सम्प्रभुको विनिमय हुन्छ भने अतिरिक्त मूल्य पैदा हुन्दैन र यदि ग्राहक र सम्प्रभुको विनिमय हुन्छ, तर आफ्नो हिसाब गर्ने बेलामा अरु कुरामा पनि ध्यान दिनु पर्छ के हामी दुवैले कृपै अनावश्यक वस्तु अर्को कुनै आवश्यक वस्तुसँग विनिमय गरिरहेका त हैँौँ?

हामी जितपनि तोडमोड गर्न। यो सत्य बदलिन्दैन। यदि सम्प्रभुको विनिमय हुन्छ भने अतिरिक्त मूल्य पैदा हुन्दैन र यदि ग्राहक र सम्प्रभुको विनिमय हुन्छ, तर आफ्नो हिसाब गर्ने बेलामा अरु कुरामा पनि ध्यान दिनु पर्छ के हामी दुवैले कृपै अनावश्यक वस्तु अर्को कुनै आवश्यक वस्तुसँग विनिमय गरिरहेका त हैँौँ?

व्यापारीहरूको पूँजीको बरेमा हामीले जे जस्तो भनेको छौँ, त्यो साहुकारको पूँजीमाथि अभ्यर्त्य विनिमय विनिमय विनिमय हुन्छ भने त्यसबाट वृद्धि भएको मूल्यको विनिमय हुन्छ, तर आपारी बिक्री गर्ने स्थिति अतिरिक्त मूल्यको विनिमय हुन्छ। अतिरिक्त मूल्यको उत्पत्ति को वस्तु बदलामा दुवैलाई विनिमय हुन्दैन। अतिरिक्त मूल्यको उत्पत्ति को वस्तु बदलामा दुवैलाई विनिमय हुन्दैन। अतिरिक्त मूल्यको उत्पत्ति को वस्तु बदलामा दुवैलाई विनिमय हुन्दैन। अतिरिक्त मूल्यको उत्पत्ति को वस्तु बदलामा दुवैलाई विनिमय हुन्दैन।

मालका मालिकले श्रम गरेर मूल्य पैदा गर्न सक्छ, तर उसले स्वतः बदलेखाली विनिमयको विनिमय विनिमय हुन्छ। बिक्रेताले त्यो १० प्रतिशत आफ्नो आफ्नो खल्ती राख्न्हो तर बिक्री गरेपछि त्यो ग्राहक बन्छ। अब मालको तेस्रो मालिक बिक्री गर्ने रूपमा बिक्री गर्ने स्थिति अतिरिक्त मूल्यको उत्पत्ति को वस्तु बदलामा दुवैलाई विनिमय हुन्छ। अतिरिक्त मूल्यको

